

Zaaknummer 2013-T968 B

28 november 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mevrouw mr. M. Jeltes.

1. De procedure

Op 22 augustus 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde (wijlen) pater [naam] ([burgerlijke naam]). De KLAC heeft de Nederlandse Provincie van de Orde Minderbroeders Kapucijnen geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mevrouw mr. M. Jeltes heeft bij brief van 5 september 2014 (ingekomen op 9 september 2014) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 22 augustus 2014.

De heer [naam], provinciale overste van de Nederlandse Kapucijnen heeft bij brief van 14 oktober 2014 (ingekomen 15 oktober 2014) namens de Congregatie gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 31 oktober 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat de KLAC, nadat de zitting was aangehouden teneinde klager alsnog een verklaring door zijn zus te laten opstellen, niet tot een advies had kunnen komen zonder klager opnieuw op een zitting te horen.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de grond dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelend kamer daaromtrent heeft overwogen in het onderhavige advies kan deze toetsing doorstaan. Die kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd namens klager en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen.

Ook de vraag of de behandelend kamer klager, na ontvangst van de verklaring van de zus van klager, opnieuw op een zitting had moeten horen is voorbehouden aan een behandelend kamer. Slechts in het geval een bijzondere kamer tot het oordeel komt dat, gelet op de inhoud van het klachtdossier, een behandelend kamer na ontvangst van aanvullend steunbewijs in redelijkheid niet tot de beslissing had kunnen komen zonder het opnieuw horen van een klager, is sprake van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

Voorts heeft de bijzondere kamer nog het volgende overwogen. Wat er ook zij van de verwachtingen die bij klager hebben bestaan, uit de zittingaantekeningen blijkt dat tot de aanhouding uitsluitend werd besloten teneinde klager nog in de gelegenheid te stellen nadere stukken aan te brengen..

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 28 november 2014 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas en mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.